

EM-fótbóltur:

Danir úr kappingini!

Hóast danir taptu tepran sigur í fyrsta dystinum í endaumfarinum av EM-kappingini, tá Frakland vann 1-0, so hefur danska landsliðið í fótbólta klárað seg óføra væl í Fraklandi. Nógv betur enn fleiri høvdu væntað.

Danir vunnu nevniliga við 5 málum móti ongum á Jugoslavia og við 3 málum móti 2 á Belgia, eftir eina løtu í hesum dystinum at vera aftanfyrri 2-0.

Eftir hesar triggjar fyrstu dystirnar var so greitt, at Danmark kom í semifinaluna. Fleiri gittu, at í semifinaluni fór Danmark at mæta Vesturtýsklandi, men so hendi tað, at Spania vann 1-0 á Vesturtýsklandi í seinasta innleiðandi dystinum.

Málið, sum kom í síðsta minuttinum av dystinum, gjørdi, at tað bleiv Spania, sum kom ímóti Danmark í semifinaluni.

Tá 6 minuttir vóru leiktir av dystinum segði Søren Lerby Danmark á odda 1-0, men tá 22 minuttir vóru leiktir av seinna hálvleiki, eydnaðist tað spaniolum at javna út, við máli, sum Antonio Maceda setti í netið.

Eftir vanligu leiktið stóð sostatt 1-1, og so máttu liðini leika umdyst upp á tvær ferðir 15 minuttir. Men hesin umdystur gav einki mál, og so var farið til brotsparkkapping.

Kenneth Brylle gjørdi mál til 2-1, Carlos Alonso »Santillana« til 2-2, Jesper Olsen til

3-2, Juan Antonio Senor til 3-3, Michael Laudrup til 4-3 (eftir at málmaðurin hjá Spania bjargaði fyrru ferð, men hevði flutt seg ov tidliga), Francisco Guerri til 4-4, Søren Lerby til 5-4, Victor Munoz til 5-5. Síðani kom túrurin til Preben Elkjær, men hann setti bóltin upp um málið, meðan Manuel Sarabia setti sitt brotspark í netið fyri Spania, sum sostatt vann dystin 6-5.

Hin semifinaludystin, sum varð spældur leygarkvøldið, vann Frakland á Portugal. Men eisini her mátti umdystur til. Eftir vanligu leiktiðina stóð javnt 1-1 eftir at Portugal var á odda 1-0 í hálvleikinum. Í umdystinum fingu bæði liðini eitt

mál í part til tað í síðsta minuttinum eydnaðist Platini at leggja Frakland fram um 3-2, og harvið slapp Frakland í finaluna, har teir sum sagt skulu spæla móti Spania.

Finalan verður leikt í morgin.

Tit ringja

sosialurinn,

tlf. 11820

— vit skriva

„Út við dómaranum“

Tíverri hava tað eisini í ár verið einstakir trupulleikar í samband við fótbóltsdystir. Dómaratrupulleikar. Dómarar eru ikki møttir til dystir og til aðrar dystir hava áskoðarar mett, at dómarin als ikki hevur verið uppgávu sína vaksin.

Eisini leikarar hava í ár gjørt sínar metingar um dygdina hjá einstøkum dómarum. Í bløðunum.

Vit lova okkum her at endurprentað grein, ið stóð í 2. blaði hjá Glugganum fyri 1971. Greinin, ið er skrivað av n. bar heitið »Dómarar«.

»Út við dómaranum« og onnur tilik róp eru ofta at hoyra frá áskoðaranum tá hand- og fótbóltsdystur verður spældur. Hevði ein dómari tikið sær slík róp nær, høvdu vit ikki havt nógv at dømt okkara dystir í landskappingini. Men tibeitur eru flestu dómarar so mikið at sær komnir, at rópini koma inn gjøgnum annað oyrað og fara út aftur gjøgnum hitt.

Aðrastaðni í heiminum, har fólk helst eru lættari at ósa enn vit her í Norðurlondum, hendir ikki so sjáldan, at lögverjan má fylgja dómaranum út av vøllinum, skulu áskoðararnir ikki leggja hond á hann. Og tað eru sjálvandi áskoðarar, ið halda við tí tapandi liðnum, ið vilja dómaranum til livs.

Dómarar, ið døma í hesum londum, eru tí ofta »heimadómarar«, t. v. s. geva heimaliðnum leysari teymar enn tí vitjandi liðnum. Flestu áskoðararnir halda jú við heimaliðnum. Tí gerast dystir í Italia, Grikkalandi, Spania o. s. fr. ofta harðir og enda í roki; teir vitjandi gerast óðir inn á dómaran, og tað gongur tí ofta út yvir mótspelararnar. Tað er tí vanligt enn um okkara leiðir, at spelarar verða útvístir fyrri hart spæl ella fyrri at brúka seg móti dómaranum.

Heima hjá okkum kenna vit væl rópini eftir dómaranum, men tibeitur ógvuliga lítið

til, at hond verður lögð á hann.

Einki er at ivast í, at dómararnir duga tær reglur, teir skulu døma eftir, men tað kann koma fyrri, at lógirnar verða tolkaðar á ymsan hátt, sum allir kunnu vera líka rættir. Tað er hetta, áskoðararnir ikki duga at skilja. Onkur veit kanska, at ein maður er off-side, tá hann bara hevur málmannin í hinum partinum millum seg og málið. Men at tað onga ávirkan hevur, tá tað t. d. er innkast ella hornaspark, ella bólturin kemur frá einum mótspelara, mugu tað vera heilt fá áskoðarar, ið vita.

Annars eru tað oftast tey, ið minst skil hava á lógnum, ið rópa harðast, meðan tey, ið kanska hava lisið tær ígjøgnum, tuga og halda sum so, at soleiðis kunnu teir eisini tolkast, ella eisini duga at siggja, at tað kann koma so fyrri, at dómarin sær ikki eitt brot verða gjørt, meðan áskoðarar, ið stóðu betur fyrri, sóu tað skilliga. Ein dómari kann ikki døma annað, enn tað hann sær, ger hann tað, er hann ein ringur dómari.

Tí eini boð til tey, ið kunnu ikki lata vera við at rópa eftir dómaranum: lesið lógirnar væl og virðiliga; er tað okkurt, tit skilja ikki, spyrjið so ein dómara til ráðs og lutakið annars í teimum skeiðum, ið møguliga verða fyrri hand- og fótbóltsdómarar.